



වාචනා *සිංහ* වලිකා

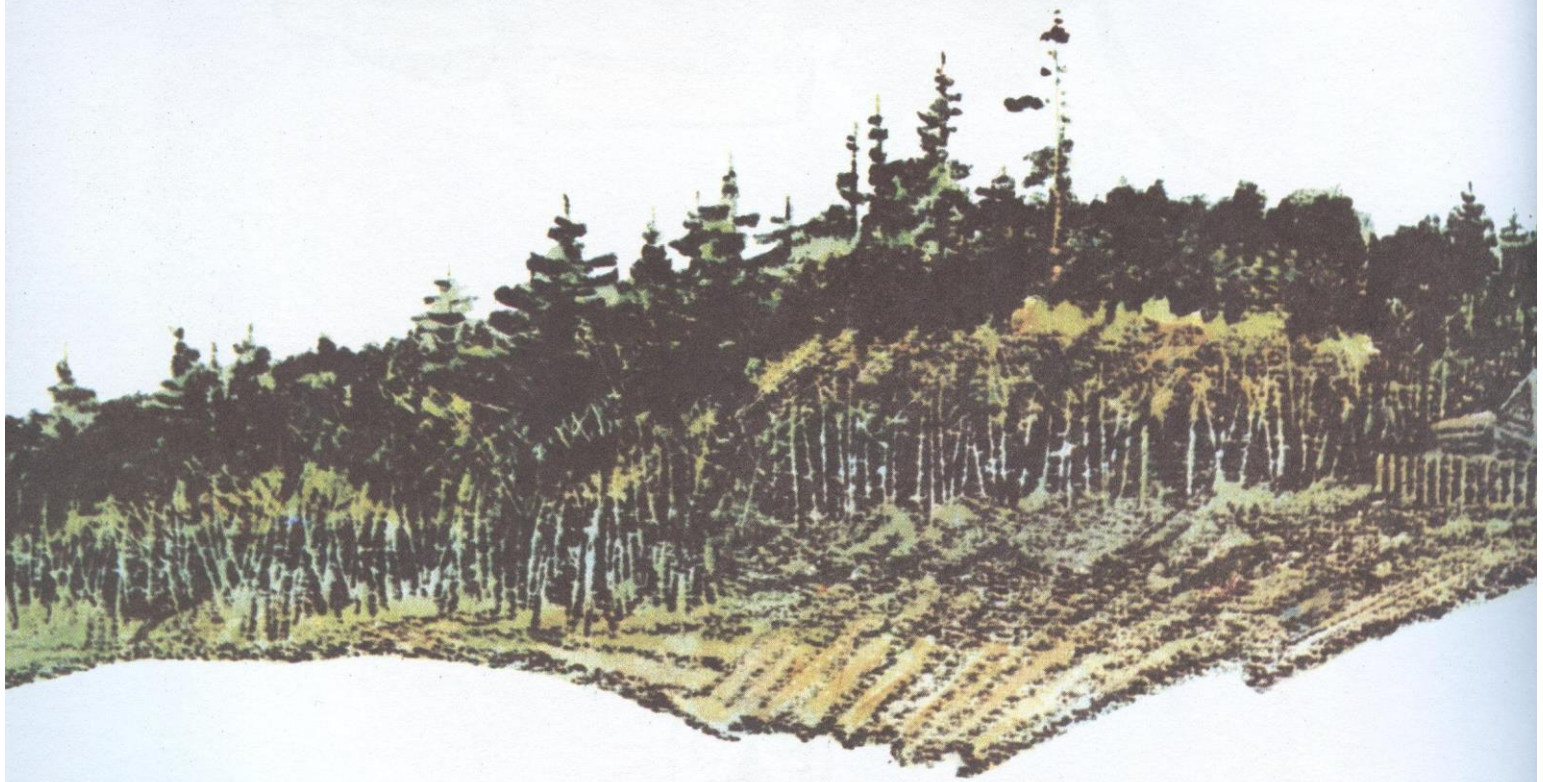


මම සහ මම



ඇම්. බුලාතොව් විසින් සකස් කරන ලද
රුසියානු ජන කතාවකිනි.

චිත්‍ර : ඊ. රචිච්



ဝေအေ

ပီဇာ

ဝေအေ



මානා සහ වලහා

ඇම්. ඩුලානොව්

චිත්‍ර

ඊ. රචේච්චි

අනුවාදය
විපුලසේන

නව පරිගණක සකැසුම
මාලක ලෙනජිව

ISBN 978-955-1979-15-7

ප්‍රකාශනය



කැනොල් පබ්ලිෂිං හවුස්

මුද්‍රණය
රොනැට් එන්ට්‍රප්‍රයිසස්

මුද්‍රණය 2011



එකෝමන් එක රටක සීයා කෙනෙකුයි, ආච්චි කෙනෙකුයි හිටියා. ඒ ගොල්ලන්ට හිටියා මිනිබිරියක්. එයාගෙ නම මාෂෙන්නා.

එක් දවසක් මාෂෙන්නාගේ මිතුරියෝ හතු සහ දං එකතු කරන්ට කැලේට යන්ට සූදානම් වුණා. මිතුරියෝ මාෂෙන්නාටත් අඬගහන්ට ඇගේ ගෙදරට ආවා.

“සීයේ, ආච්චියේ, මිතුරියන් එක්ක මටත් කැලේට යන්ට ඉඩ දෙන්න!” මාෂෙන්නා කිව්වා.

“හොඳයි, යන්න. මිතුරියන්ගෙන් වෙන්වෙලා අපනට යන්ට එපා. අතරමං වෙන්ට විතරක් එපා” කියලා ආච්චිසි සීයයි අපට කිව්වා.

මිතුරියෝ කැලේට ගිහින් හතු සහ දං එකතු කළා. පුංචි මාෂෙන්කා ගහෙන් ගහටත්, පඳුරෙන් පඳුරටත් යමින් හතු සහ දං එකතු කළ හන්දා, මිතුරියන්ගෙන් වෙන්වෙලා බොහෝ අපත ගියා.

අප මිතුරියන්ට අඬගැහුවාට ඒ ගොල්ලන්ට ඇහුනේ නැහැ. ඒ ගොල්ලෝ උත්තර දන්නේ නැහැ.

කැලෑවේ හැමතැනම ඇවිද්ද පුංචි මාෂෙන්කා අතර මං වුණා.

මහ විසාල ගස් තියන මුකළානකට මාෂෙන්කා ආවා. එක් තැනක ගෙයක් තියෙන සැටි අප දැක්කා. පුංචි මාෂෙන්කා ගෙයි දොරට තට්ටු කළා. පිළිතුරක් නැහැ. අප දොර තල්ලු කළාම, එය ඉබේම ඇරුණා.

පුංචි මාෂෙන්කා ගේ ඇතුළට ගිහිල්ලා ජනේලය ළඟ තිබුණු කුඩා බංකුව උඩ වාඩි වුණා.

“අපේ හැබෑටම මෙහෙ ඉන්නෙ කවුද? කිසිවෙක් පෙනෙන්න නැත්තේ ඇයි?..” අප සිතුවා.





ඒ ගෙදර ලොකු වලසෙක් වාසය කළා.
මේ වෙලාවේ උගු ගෙදර හිටියේ නැහැ.
උගු කැලෑවේ ඇවිදින්නට ගිහිණි.

හවස ගෙදර ආ වලහා පුංචි මාෂෙන්නාව
දැකලා බොහොම සතුටු වුණා.

“දැන් ඉතින් නුඹට ආපහු යන්නට
බැහැ!” කියලා වලහා කිව්වා. “මගේ
ගෙදර නැවතියන්. වැඩපළ කරපන්.
ලිප මොලවපන්. ලිපට දර දාපන්. කැඳ
උසාපන්. මට කෑම පිළියෙළ කරපන්”
කියලා උගු කිව්වා.

පුංචි මාෂෙන්නා බොහෝම කනගාටු
වුණා. කළ හැකි වෙන කිසිවක් නැහැ. ඈ
වලහාගේ ගෙදර වාසය කරන්නට පටන්
ගත්තා.

වලහා මුළු දවසම ගත කරන්නේ
කැලෑවේ. උගු පුංචි මාෂෙන්නාට තනිවම
ගෙයින් එළියට යන්නටත් ඉඩ දෙන්නේ
නැහැ.

“එළියට ගියොත් කොහොම හරි නුඹව
අල්ලා ගන්නවා. එදාට නුඹව කනවා.”
කියලා වලහා ඇය බය කළා.

පුංචි මාෂෙන්නා වලහාගෙන් බේරිලා
යන හැටියක් කල්පනා කළා. වටේටම
කැලෑව. කොයි පැත්තට යන්නද, අහන්නට
කෙනෙකුත් නැහැ...





අප කල්පනා කළා, කල්පනා කළා,
අවසානයේ දී අපට යස උපායක් කල්පනා
වුණා.

දවසක් දා වලහා කැලේ ඉඳලා ගෙදර
ආවා. පුංචි මාෂෙන්නා උඟට මෙහෙම
කිව්වා.

“අනේ වලස් රාළහාමි, එක දවසකට
ගමට යන්න මට අවසර දීපන්. ආච්චිටයි,
සීයටයි තෑගි වගයක් ගෙතියන්න ඕන”

“බැහැ, නුඹ කැලෑවෙ අතරමං වෙන්නට
පුළුවනි. තෑගි මට දීපන්. මම ඒවා
ගෙතිහින් දෙන්නමි.”

පුංචි මාෂෙන්නාටත් ඕන කරල තිබුණො
ඒ ටික තමයි!

අප කැවුම් බැඳ්දා. ලොකු පෙට්ටියකුත්
හොයා ගන්නා. අප වලහාට කතා කරලා
මෙහෙම කිව්වා.

“මේ බලාපන්. මම මේ පෙට්ටියේ කැවුම්
අහුරනවා. නුඹ ඒවා ආච්චිටයි, සීයටයි
ගෙතිහින් දීපන්. ඔව්, මතක තියා ගනින්.
අතර මග දී කැවුම් පෙට්ටිය අරින්නේ
එහෙම නැහැ. කැවුම් එළියට ගන්නෙන්
නැහැ. මම ගහකට නැගලා නුඹ යන මඟ
බලාගෙන ඉන්නවා.”

“හොඳයි” වලහා එකඟ වුණා. “කැවුම්
පෙට්ටිය දීපන්.”



පුංචි මාෂෙන්නා මෙහෙම කිව්වා.

“ඵළිපන්නට ගිහින් බලාපන් වැහි පොදු
වැටෙනවද කියලා!”

වලහා ඵළිපන්නට ගියා විතරයි, පුංචි
මාෂෙන්නා පෙට්ටිය ඇතුළට වෙලා
කැවුම්වලින් ඔලුව වහ ගන්නා.

ආපහු ආපු වලහා කැවුම් පෙට්ටිය
ලෂ්ඨි කර තිබෙනවා දැක්කා. උග එය කර
උඩ තබාගෙන ගමට යන්ට පිටත් වුණා.

වලහා දේවදාර ගස්, බර්චි ගස් පහුකර
ගියා. කඳු ගැට උඩින් සහ මිටියාවත් මැදින්
ඇති පාර දිගේ ගියා. ඔහොම යනකොට,
යනකොට උගට හති වැටුණා. උග මෙහෙම
කිව්වා.

“ගහේ මුල ඉඳන්
කැවුම් මම කමි!”

කැවුම් පෙට්ටිය ඇතුළෙ වාඩිවෙලා
හිටි පුංචි මාෂෙන්නා වලහාට ඇහෙන්නට
මෙහෙම කිව්වා.

“මට පෙනේ, මට පෙනේ!
ගහේ මුල ඉඳන්
නොකන් මගේ කැවුම්!
ආච්ච්ටයි, සියටයි
ගිහිල්ල දීපන්!”



“කොතරම් හොඳ ඇස් දෙකක්ද
ඇට තියෙන්නේ. ඇට හැම දෙයක්ම
පෙනෙනවා!” වලහා කිව්වා.

උග්‍ර කැවුම් පෙට්ටිය උස්සාගෙන ආයිමත්
ගියා. ඔහොම ගිහිල්ලා, ගිහිල්ලා, ගිහිල්ලා,
හති වැටුණාට පස්සෙ ගස් කොටයක් උඩ
වාඩි වුණා.

“ගහේ මුල ඉඳන්
කැවුම් මම කමි!”

උග්‍ර කිව්වා.

පෙට්ටිය තුළ වාඩිවෙලා හිටිය පුංචි
මාෂෙන්නා වලහාට ඇහෙන්න මෙහෙම
කිව්වා.

“මට පෙනේ, මට පෙනේ!
ගහේ මුල ඉඳන්
නොකන් මගේ කැවුම්!
ආච්චිටයි, සියටයි
ගිහිල්ල දීපන්!”

වලහා පුදුම වුණා.

“හරිම කපටි කෙල්ලක්! ගහ උඩ
ඉඳගෙන ඇත මා යන දිහා බලාගෙන
ඉන්නවා” වලහා නැගිටලා හයිසෙන්,
හයිසෙන් ගියා.

ගමට ඇවිත් ආවිවිසි, සියසි ඉන්න
ගෙය හොයා ගන්නා. මුළු වෙර යොදා
ගේට්ටුවට තට්ටු කළා.

“ටුක්, ටුක්, ටුක්! ගේට්ටුව අරින්න,
ගේට්ටුව අරින්න! මම නුඹලාට පුංචි
මාෂෙන්නාගෙන් තෑගි ගෙනාවා.”

චලහා දුටු බල්ලෝ උගේ ඇඟට පැන්නා.
හැම පැත්තෙන්ම දුවමින් බුරන්ට පටන්
ගන්නා.

චලහා බයවෙලා කැවුම් පෙට්ටිය
ගේට්ටුව ළඟ තියලා වට පිට නොබලා
කැලේට දිව්වා.

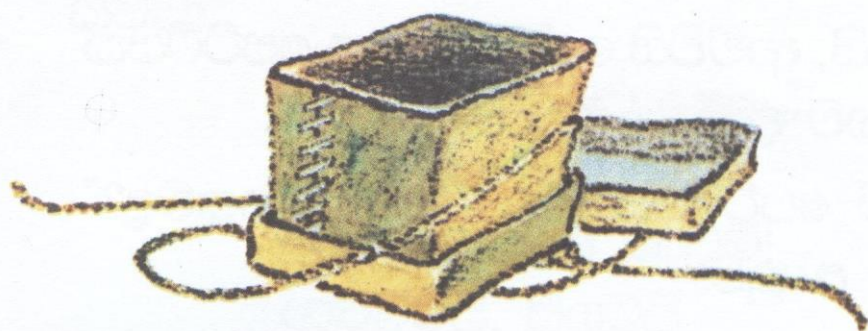
සියසි, ආවිවිසි ගේට්ටුව ළඟ පෙට්ටියක්
තියෙනව දැකලා එතැනට ආවා.

“මේ පෙට්ටියේ තියෙන්නේ මොනවද?”
ආවිවි ඇහුවා.

සියා පෙට්ටියේ පියන ඔසවා බැලුවා.
ඔහු පුදුම වුණා. පුංචි මාෂෙන්නා පෙට්ටිය
තුළ වාඩිවෙලා ඉන්නවා. ඇස සතුටෙන් හා
සනීපයෙන් හිටියා.

සියසි, ආවිවිසි බොහොම සතුටු
වෙලා පුංචි මාෂෙන්නාව බදාගෙන සිප
ගන්නා. ඇස යස නුවණ ඇති ළමයෙක් යයි
කිව්වා.







Kanol Publishing House

1196/4, Kottawa Road, Pannipitiya

Tel: 011 4336778, 011 4336779

ISBN 978-955-1979-15-7



Rs. 130/-

9 789551 979157